

2. Уникнення. Пов'язаний з намаганням відсунути конфліктну ситуацію якомога далі, сподіваючись, що все вирішиться само собою. Така стратегія може бути й конструктивною реакцією на конфліктну ситуацію, коли вирішення її доцільніше відкласти на пізніше.

3. Пристосування. Йдеться про взаємне пристосування партнерів, за якого людина діє, не відстоюючи своїх інтересів.

4. Співробітництво. Головне для нього — прагнення разом підійти до ефективного вирішення ситуації, конфлікту з урахуванням інтересів, потреб обох сторін, пошук взаємовигідних умов і шляхів досягнення порозуміння. Така стратегія є найефективнішою для налагодження добрих стосунків, але потребує більше часу, ніж інші.

5. Компроміс. Виявляється в намаганні не загострювати ситуації в конфлікті, взаємно поступаючись інтересами. Він подібний на співробітництво, партнери не враховують глибинних потреб, інтересів, а задовольняються зовнішньою стороною поведінки.

Педагог завжди повинен вміти успішно використовувати кожен із методів вирішення конфліктної ситуації, враховуючи конкретні обставини: вміти поступатися, йти на розумний компроміс, встановлювати партнерські стосунки й водночас відстоювати власну позицію.

*Лесняк В.О.,
Завгородній Р.В.,
старші викладачі кафедри аудиту*

УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ НАУКИ «АУДИТ»

«Аудит» — одна з базових наук, що формують професійні знання і практичні навички фахівців в області економіки. На сьогодні випускники вузів не мають достатніх знань і досвіду, щоб працювати у сфері аудиту або принаймні самостійно використати його в управлінні підприємством. Звичайно, короткий курс аудиту не може дати всіх необхідних знань, але основним його завданням є виховання навичок :

- професійного використання законодавчих, нормативних, інструктивних матеріалів;
- роботи з нормативно-правовими в області аудиту;
- організації і проведення перевірки стану бухгалтерського обліку на підприємстві та набуття практичних навичок зі складання аудиторського звіту;
- інтересу до аудиту як науки і його застосування практичної діяльності.

У зв'язку з цим, виникає ряд проблем, причому причиною їх є не студенти і викладачі, а безпосередньо сама неефективна методологія викладання науки.

Найактуальнішими у багатьох вузах є такі методологічні проблеми:

- 1) «теоретичний» характер вирішуваних ситуацій на практичному і семінарському занятті, відсутність виробничої практики по аудиту при формуванні знань фахівців з напрямку «Облік і аудит»;
- 2) невисока зацікавленість студентів у вивченні науки, недостатній рівень розвитку аудиторських послуг в Україні.

Отже, для вирішення вищевикладених проблем, необхідно підвищити інформаційну забезпеченість і зацікавленість студентів до науки «Аудит».

З цією метою необхідно ввести до навчальної програми науки «Аудит» новітні інтерактивні методи викладання. Історично в університеті склався більшою мірою пасивний метод викладання, коли викладач є основною дійовою особою, що управляє заняттям, а студенти тільки пишуть тести або відповідають на питання. При цьому студенти отримують тільки поверхневі знання і не вміють їх з потреби використати.

Більш високу ефективність показує інтерактивні методи, орієнтовані на ширшу взаємодію студентів не лише з викладачем, але і один з одним, а також на домінування активності учнів у процесі навчання. При застосуванні інтерактивних методів місією викладача є лише керівництво і настанова, а також розробка плану заняття (зазвичай, це інтерактивні вправи і завдання, в ході виконання яких студент вивчає матеріал).

Як різновиди інтерактивного викладання, можна використати такі методи, як: інтерактивні лекції (студент у ролі викладача) і інтерактивні семінари (круглий стіл, мозковий штурм, ділова гра, кейси, дискусія, тренінг, проектний семінар, творчі завдання та ін.)

Використання уже згаданих методів допоможе підвищити зацікавленість студентів у науці «Аудит», а отже і продуктивність їх навчання.